

mindelighed vilde lægge Garnisonerne udenfor Brigadefredsene. Jeg troede ikke, at det var hans Mening; jeg sagde det ogsaa forleden Dag, og jeg skal gjerne idag tilføie, at jeg ikke kan troe, at det skal blive Tilfældet, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagde, at man maaffee endog kunde komme i Tænke om at flytte en Garnison til Samsø. Jeg har ikke denne Mistro til Administrationen, eller om man vil, til Ministeriet. Imidlertid er jo det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds kommen med et Forslag til § 1, hvis Vedtagelse jeg for mit Vedkommende maa stille som Betingelse for at kunne gaae ind paa Lovforslaget; thi ihvorvel jeg har den Tro, at Ministeren ikke i Reglen vil lægge Garnisonerne udenfor Brigadefredsene, kan jeg dog ikke see Andet, end at det er godt, at det bliver bestemt, at Garnisonerne skulle være saavidt muligt indenfor Brigadefredsene, og dette maa jo være Meningen med Ordene: „i Dvereenstfemmelse med Hærens Inddeling og Forlægning i Henhold til Hærsloven“. Altsaa, det er dette, jeg for min Part maa sætte som en Betingelse for at kunne gaae ind paa Loven, at vi ere sikrede mod, at Sjælland f. Ex. ikke faaer en meget større Garnison end den, som der egentlig kan tilkomme den. Forslaget under Nr. 2 derimod synes jeg ikke videre om. Nu veed jeg vel, at, hvis vi vedtage Forslaget under Nr. 1, blive vi nødte til at gjøre Forandring i § 2, idet Ordene „kongelig Anordning“ maa udgaae, men ellers seer jeg ikke, at der er nogen Forbindelse mellem Forslaget under Nr. 1 og Nr. 2. Man kan godt vedtage Forslaget under Nr. 1 og forkaste Forslaget under Nr. 2. Jeg synes da, at Regjeringens Forslag er meget bedre. Staten kan jo komme til at bygge paa Statskassens Regning, og det er en Erfaring, vi daglig opleve, at Private bygge billigt, Communerne mindre billigt og Staten allerdyrest. (Modsigelse.) Sa det troer jeg dog er Noget, man i Reglen maa sige, at jo større Kredse der maa bygge, desto dyrere bliver det, og desto mindre samvittighedsfuld bliver man i Reglen. (Modsigelse) jo, jeg siger „i Reglen“, thi der gives jo i Reglen ingen Regel uden Undtagelse. Altsaa

Forslaget under Nr. 2 forekommer mig ikke heldigt, ialfald ikke for Statskassen; thi det er jo Indquarteringsfonden, der skal udrede Penge til Bygningerne, og Byerne skulle forrente dem. Vel sagde det ærede Medlem, at Byerne kunde bygge, som de vilde, thi de kom jo ikke til at føle Svien deraf, men dette synes jeg dog ikke er Tilfældet, thi de skulle jo forrente Pengene med 4 pCt. og afdrage dem med 2 pCt., og de ville da komme til at føle Svien, naar de opføre Bygninger til høiere Pris end nødvendigt. Desuden skal jeg gjerne give den ærede Minister Ret i det, som han bemærkede forrige Dag, at han havde den Tro til Communebestyrerne, at de vilde være fuldkomment selvfændige nok til at værne om deres egen Ret, og ligeoverfor Indquarteringsfonden have vi jo Indrengsministeren til at være Børge for samme. Jeg troer altsaa, at det vil være i Statskassens velforstaede Interesse at forkaste Forslaget under Nr. 2, men jeg finder, at det vil være i Soldaternes, Almeenvæbningens og overhovedet det Almenes velforstaede Interesse at vedtage Forslaget under Nr. 1, idet jeg ikke skjønner rettere, end at vi dermed tillige slaae fast, at Garnisonsstederne skulle være indenfor Brigadefredsene, og dog give Ministeren den Frihed til at underhandle med Byerne, som jeg ikke er blind for, at han trænger til.

Krigsministeren: Den ærede Forslagsstiller udtalte, at det ingenlunde var hans Hensigt at lægge Regjeringen nogen Bæmsfættighed i veien ved de af ham stillede Vædringsforslag, og naar han har udtalt det, tvivler jeg ikke om, at det virkelig ikke har været hans Mening, men jeg troer, at, dersom disse Vædringsforslag blive vedtagne, vil det omtrent være eensbetydende med Lovens Forkastelse. Jeg seer i saa Fald ikke nogen Mulighed for at faae Loven bragt i en saadan Skikkelse, at Regjeringen kan være tjent med at modtage den. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 1 angaaer, forekommer det mig, at der først kan gjøres den væsentlige Indvending derimod i formel Henseende, at det egentlig ikke bestemt siger, hvad Meningen er. Der staaer, at der istedetfor Ordene: „efterhaanden ved kongelige